

CINEMATOGRAFIA
ÎN SLUJBA
FOTBALULUI

După ce joacă în echipa din orașul Back-
king, apoi în diverse selecționale distictuale
de juniori, Bobby Moore este luat de clubul
West Ham unde se antrenază sub conducerea
lui Malcolm Allison.

Cu juniorii din acest club face parte de mai
multe ori din echipa Angliei la turneele
UEFA. În anul 1958 este promovat în prima
echipă a clubului.

Moore povestește apoi despre debutul în pri-
ma reprezentativă a Angliei și despre alte in-
ținți internaționale. Apoi, el s-a ocupat de
turneul de la New York editat în 1963 și de apa-
riția lui Ali Ramsey la conducerea echipei An-
ghiei, precum și despre memorabilul meci An-
ghia - Brazilia, desfășurat pe Wembley cu
ocazia împlinirii a o sută de ani de la înfiin-
țarea Federației engleze de fotbal. Curând el
pleacă la Rio de Janeiro pentru a participa la
„Mica cupă mondială”, alături de echipele Bra-
ziliiei, Argentinei și Portugaliei. Aici Moore are
sarcina să-l marcheze pe Pelé, acesta lăsându-
l o frumoasă impresie. Brazilia a învins cu 5-1.
Revenind la activitatea internă, Moore a po-
vestit cum a ajuns West Ham în finala Cupei.
Am aflat apoi despre o întâmplare mai puțin
fericită din viața lui Moore: primele simptome
ale unei boli ce va necesita o intervenție chi-
rurgicală.

După ce relatează despre o serie de meciuri
ale naționalei engleze și ale lui West Ham
(primare care și turneul de la New York),
Moore prezintă o serie de observații asupra
fotbalului, atât ca activitate internă cât și in-
ternațională.

Păreri despre fotbalul
insular

Sînt convins că fotbalul britanic are ne-
voie de o mentalitate radical schimbată în
caea ce privește atragerea spectatorilor spre
stadioane. Nu există decât o singură cate-
gorie de oameni care să nu fie legați de
fotbal și de comunitatea fotbalistică, și a-
ceasta din cauza lipsei de locuri de stat jos:
femeile. (În Marea Britanie absolut toate
stadioanele au locuri în picioare mergînd
pînă la 75%, cu excepția stadionului Wem-
bley unde procentajul este invers - n.m.).
Cuplului modern îi place să fie împreună
și zilele de odinioară cînd soful își punea
șapca în cap și pleca cu prietenii la meci,
în timp ce nevasta rămînea acasă ca să
pregătească cîinele, au trecut.

Dați cumva soția, mama, sora sau prie-
tena merg cu plăcere la meci ca să stea
cît puțin două ore în picioare, eventual în
ploaie sau darna pe zăpadă, atunci avanta-
jele o excepție foarte rară.

Mă gîndesc la minunatul stadion al echi-
pei Real Madrid, care nu este numai un
excellent teren de fotbal, ci și un centru
sportiv, cu bazine de înot, săli de gimnas-
tică și chiar restaurante. Oamenii trebuie
să simtă că clubul de fotbal este o parte
integrantă a vieții lor și la noi doar Coven-
try City, sub conducerea dinamică a lui
Jimmy Hill, încearcă ceva în această direc-
ție, dar sper că alte multe cluburi îi vor
urma cît mai repede exemplul.

Este adevărat că există o serie de cluburi
mai mici care se mențin pe linia de plutire
doar cu ajutorul unor donații substanțiale
din partea asociației suporterilor locali, dar
și în aceste cazuri există conflicte destul
de frecvente între conducerea asociației su-
porterilor și cea a clubului, căci oamenii
care plătesc vor să știe (și au și dreptul)
ce se întîmplă cu banii lor și să aibă și ei
un cuvînt de spus în problemele echipei.
Ceea ce lipsește cluburilor este o organizare
în care suporterii locali să nu fie bineveniți
pe stadion doar ca spectatori plătiți, ci
să știe că părerile lor sînt ascultate și că
au și ei o contribuție la bienul mers al lu-
crurilor.

Totul trebuie început odată cu vînta co-
pilăriei. În primul rînd organizarea unor
antrenamente de masă pentru copii și ele-
vii localității respective. Bineînțeles că a-
cest lucru nu va produce pe moment o re-
vîrsare a băteilor spre cluburi pentru a
fi selecționați ca juniori, în schimb au va
face pe copii să simtă că este clubul lor și
gîndul că s-au antrenat pe acel stadion va
dăinui în mintea lor mulți ani.

Va veni o vreme cînd se va considera că
simbata după-amiază este foarte prost a-
leasă pentru disputarea unui meci. Acele
familii care fac de obicei excursii de sfîrșit
de săptămîină și în special familiile care po-
sedă mașini, nu se vor împiedica să înființeze
gîndul că tatăl să lipsească o după-amiază
întreagă de acasă tocmai într-o zi în care
întreaga familie ar putea fi împreună. Me-
ciurile disputate vineri seara, la lumina re-
flectoarelor sau în orice altă seară, se vor
transforma în cîrînd, cîrînd o excepție
într-o regulă. (Pînă la începerea actualului
campionat de fotbal, meciurile în Anglia se
jucau sîmbătă după masă. În prezent ele
se dispută în noaptea, de-a lungul întregii
săptămîni, în funcție de specificul local al
orașelor. - n.m.).

Meciurile disputate la lumina reflector-
elor nu vor înțîmbi nici o opoziție din par-
tea jucătorilor. Dimpotrivă, nouă ne place.
Singurul lucru negativ care ar putea even-
tual surveni, din punct de vedere al fotbalu-
i vorbesc, este faptul că portarii ar putea
obiecta uneori că nu vede mingile foarte
înalte care vin dinspre partea reflectoarelor.

Să nu mai vorbim de celălalt aspect, al

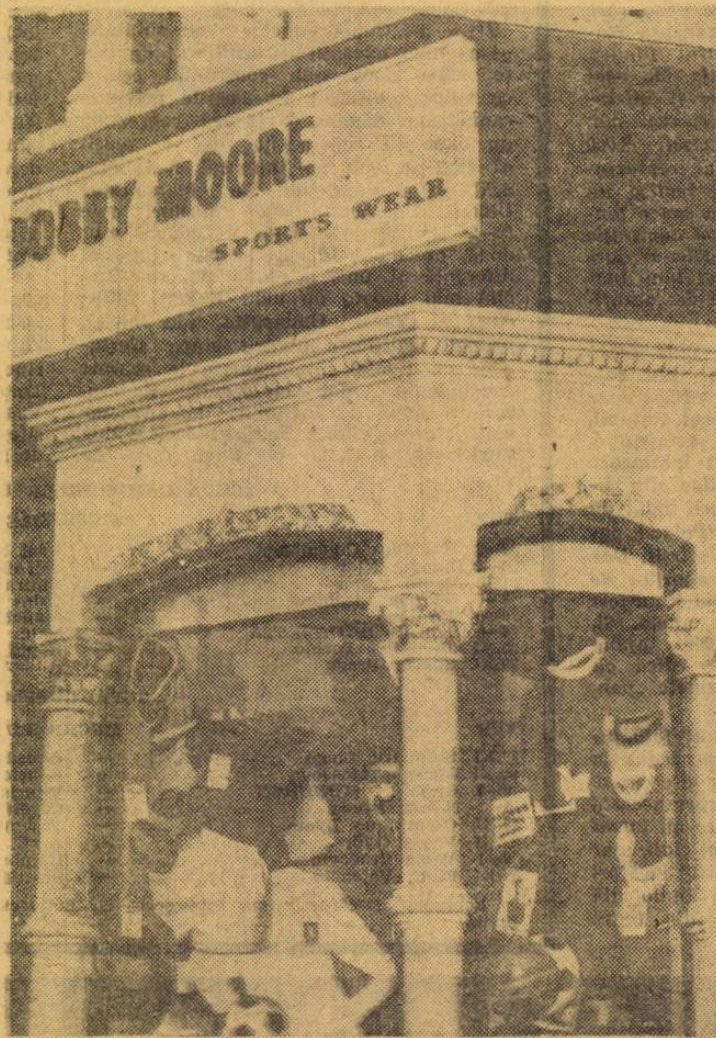
căldurii. Între mai și august este mult mai
ușor și mai plăcut să joci seara, pe răcoare,
decît în atmosfera înăbușătoare a zilei. Am
disputat destul de multe jocuri de campio-
nat în aceste condiții. Calitatea luminii s-a
îmbunătățit mult și umbrele aruncate de
aceasta sînt de domeniul trecutului.

Luminile reflectoarelor contribuie mult la
spectaculozitate. Concentrarea întregii lu-
mini în exclusivitate asupra terenului de
joc concentrează în același timp și atenția
spectatorilor în una și aceeași direcție și
totul pare o lume aparte unde se petrece
ceva interesant. Cu cît este mai întineric,
cu atît mai bine. Aș dori ca și la noi în
Anglia meciurile la lumina reflectoarelor să
înceapă seara la 8,30 ca pe continent. În
Brazilia, de exemplu, meciurile încep la 9,45
seara pentru a da oamenilor posibilitatea
să se odihnească după muncă și să și mî-
nince înainte.

Buna noastră climă britanică își permite
cam multe, aș zice, în materie de fotbal. În
timp ce majoritatea cluburilor au început
să accepte ideea că trebuie să investească
bani pentru a acoperi tribunele și să în-
staleze bănci de rezervă sau rînduri de scau-
ne, foarte puține sînt acelea care s-au ho-
tărît să îngroape zeci de mii de lire sterline
în pămînt, prin instalarea unor sisteme de
încălzire ale terenurilor. Everton a fost
primul club care și-a instalat un asemenea
sistem pentru a lupta în contra înghețării
terenului și Arsenal i-a urmat exemplul.

Tottenham Hotspurs a investit o mulțime
de bani într-o prelată din pînză guîtronată
pentru a proteja terenul din White Hart
Lane de ploaie și ger. Curînd după azeza-
rea prelatei, conducerea clubului s-a văzut
în fața unei situații complet noi și neas-
teptate. Terenul începuse să fie invadat de
stoluri de pescăruși care ciuguleau bucăți
din prelată, făcînd în scurt timp găuri (și
pagube) mari.

Nu mai e nevoie
să spunem că majori-
tatea cumpărătorilor
magazinului de arti-
cole de sport „Bobby
Moore” sînt suporterii
ai lui West Ham.

Problema s-a rezolvat în sensul că un om
umbla în permanență de-a lungul și de-a
latul terenului, lîndu-l cu un băț într-un
capac al unei lăzi de gunoi, pentru a gonii
păsările.

Încălzirea terenurilor ar fi unicul răs-
puns pozitiv la suspendarea jocurilor în
timpul iernii și ar duce la ameliorarea
simțitoare a acelor terenuri care sînt con-
siderate bune pentru joc, în schimb sînt
atît de pline de gropi și de bulgări de no-
răi înghețați încît devin un coșmar pentru
orice jucător.

Mai revoluționară chiar ar fi aplicarea
unei adevărate americane. Am văzut în Texas
un teren de fotbal acoperit cu un fel de
cupolă din material plastic, dînd impresia
că întregul stadion se află sub scutul unei
umbrile uriașe. Discuții cu specialiștii de
acolo, mi s-a spus că iarba continuă să
crească ca și cum s-ar afla sub aerul liber.

Sînt semne că fotbalul a început să-și
revizuiască ideile în lumina cîștigurilor tot
mai insistente pentru modernizarea atît a
regulilor jocului în sine cît și a mediului

în care se desfășoară. Dispozițiile ligii de
fotbal din 1965-1966 (cu privire la moder-
nizarea stadioanelor în sensul unui confort
mărit pentru spectatori) au fost înțelese
de foarte mulți că există dorința de a face
ceva și pentru spectatori care, de ani de
zile, se tot plîng că o serie întreagă de
meciuri nu mai prezintă nici un fel de
interes din simplul motiv că se desfășoară
în condițiile unui mediu înconjurător de-
plorabil.

Despre regulile de joc

De curînd au început diferite experi-
mentări în fotbal începînd cu încercarea
de a se schimba ceva cu privire la legea
ofsidului. Legiuitorii fotbalului european
au urmărit un meci amical, disputat în
vara anului 1965 la Edinburgh, între echi-
pele Heart of Midlothian și Kilmarnock
unde, în prima repriză, legea ofsidului a
fost complet ignorată, iar în repriza a
doua, limitată la linia de 16 metri, pre-
lungită imaginar pînă la linia de țușă. La
foarte scurt timp după aceea, Chelsea a
jucat împotriva unei selecționate a orașu-
lui Glasgow, în condițiile reprizei a doua.
Este foarte greu să spui, după numai două
jocuri, dacă schimbările în această direcție
vor duce la dispariția fotbalului negativ
care, în întreaga Europă, a fost pus la
stîlpul infamiei de către spectatori prin
prezența lor mereu mai redusă pe sta-
dioane. Echipelor de fotbal le trebuie timp
să se adapteze unor noi planuri de tac-
tică a echipei înseși, dar mîine cînd e
vorba de o revoluționare pe scară largă a
regulilor de joc!

Sînt de acord cu o eventuală modificare
a legii ofsidului dacă aceasta va duce la
o simplificare a ei și va permite un joc

Din noianul de știri primite de peste
hotare, una — scurtă — din Barce-
lona ne-a atras atenția în mod spe-
cial. Ea anunță că antrenorul echi-
pei F.C. Barcelona, Salvador Artigas,
s-a hotărît să facă din film o metodă
obișnuită de lucru. A și reunit jucăto-
rii echipei de care se ocupă, prezen-
tîndu-le filmul meciului F.C. Barce-
lona-Atletico Madrid, pe marginea că-
ruia a făcut comentarii. Artigas este
decis să apeleze la film cît mai des.

Nu trebuie să mire că folosirea fil-
mului devine tot mai mult o metodă
de lucru în instruirea jucătorilor. An-
trenorii își revizuiesc des, în raport
cu progresele înregistrate de fotbal și
cerințele acestei dezvoltări, întregul
arsenal de metode și-l îmbogățesc cu
mijloace eficiente. Ultima lor „cuc-
rice”, cum se vede, este filmul. Și nu-
înfîptor. Pelicula le arată jucăto-
rilor propriile greșeli de tehnică in-
dividuală, în diferite faze de joc; le
subliniază erorile de natură tactică,
după cum le atrage atenția asupra jo-
cului, calităților și deficiențelor — teh-
nice și tactice — ale viitorilor ad-
versari. În special, o asemenea meto-
dă servește în modul cel mai prac-
tic la analiza jocului proprii echipe.
Și, în primul rînd din acest punct de
vedere, au recurs și recurg la film și
alți antrenori de peste hotare: Ram-
sey, Schön, Illovski, Foni, Iakushin
etc. etc., ceea ce dovedește generali-
zarea, prin marea ei utilitate, a acestei
metode de lucru. Nici nu mai amîn-
tim de filmele folosite cu prilejul di-
feritelor reuniuni, cu caracter interna-
țional, ale antrenorilor și arbitrilor
(organizate fie de F.I.F.A., fie de
U.E.F.A.), în scopul de a înfățișa exer-
ciții de antrenament sau de a ilustra
diverse reguli de joc.

Practica aceasta a pătruns de cîtiva
ani și în fotbalul nostru și este des
folosită (cu mijloace modeste însă)
mai cu seamă la loturile reprezenta-
tive. Jucătorii urmăresc (și sînt mai
receptivi) cu interes mai mare decît
ar face-o în timpul unei expuneri teo-
retice. Se văd jucînd, deci executînd
diferite mișcări sau manevre, și-și dau
mai bine seama atunci cînd greșesc,
de ce au greșit și cum trebuiau să
procedeză.

Valoarea practică a unor astfel de
filme este evidentă. Orice comentariu
este de prisos. (p.g.).

DE ICI, DE COLO...

TACEREA E... SUSPENDARE!

Se știe că în recentul derby al Italiei, Inter-
nazionale a fost egalată cu 10 minute înainte
de terminarea jocului, printr-un gol marcat de
Rivera de la Milan, care a suscitat numeroase
polemici. Golul a fost contestat de interisti și
cerut de milanezi cu mijloace nu tocmai or-
todoxe. Vina de a nu fi pomenit nimic în re-
portul său despre comportarea nesportivă a
ambelor echipe l-a atras conducătorului jocu-
lui, D'Agostini, ca și ajutoarelor sale, o sus-
pendare de două luni.

CUPELE EUROPENE: UN PRIM BILANȚ...

„Cupa campionilor europeni”, „Cupa cupe-
lor” și „Cupa oraselor europene” și-au încheiat
primul tur (preliminar) și și-au început jocu-
rile din cel de al doilea. Iată un prim bilanț
al turului întâi: au participat 110 echipe
(Eintracht Braunschweig n-a jucat deoarece
Dinamo Tirana nu s-a prezentat) au susținut
110 meciuri (cite 32 în primele două cupe, 24
în a treia) și au marcat 382 de goluri, ceea ce
înseamnă 3,29 de joc.

CIND AI... BARBĂ...

Un tînor înaintas jugoslav de la Haiduk
Split, Vardici, a arătat și valoare și formă în
acest sezon, impunîndu-se pentru selecționare
în echipa națională. Dar, el și-a lăsat barbă
și Rajko Mitici — selecționeerul jugoslav —
refuză să-l ia în considerare atît timp cît nu
și-o va rade l...

(Va urma)

Traducere de RADU HERBAY